

Gondolatok

Schweighardt Ottó: Kedves Erdész és Vadász Kollégák! című cikkéhez

Szívet melengető, részletes és tárgyilagos cikket írt Schweighardt kollégánk az erdészek és vadászok egykori szervezetéről, a Magyar Erdészeti, Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesülete (MEVME) történetéről az Erdészeti Lapok 2000. évi 11. számában. Sugárzik belőle a tradíciók tisztelete és az összetartozás érzése az egykori egyesület és annak volt tagjai iránt. Nem is kellene ehhez a négyhasábos cikkhez semmit sem hozzáfűzni, ha nem volna benne a következő két mondat; az egyik:

„1949-ben a pártállami diktatúra idején az Egyesületet megszüntették, erőszakkal olvastották be az Országos Erdészeti Egyesületbe.” A másik a befejező mondat:

„A harmadikat csak gondolatébresztésül említem: megérdemelné a MEVME az erkölcsi-politikai rehabilitációt, a háborút követő OEE-be történő politikai bezsuppolás helyett valamilyen 'DEÁKOS' újragondolkodás formájában.” Eddig a két idézet.

A rendszerváltás óta se szeri, se száma a társadalmi egyesületek alakulásának, a volt és megszűnt egyesületek múltja kutatásának; ebbe a sorba illeszkedik be ez a cikk is. Schweighardt kolléga a MEVME múltjával összefüggő kérdéseket vet fel; idézett mondatából azonban számomra kitűnik, hogy a háború alatt és után született – és később erdészpályát választott – kollégák számára a háború befejezésétől 1949-ig terjedő kor története, a társadalmi egyesületek megszűnése, újjáalakulása, átstrukturálása szempontjából teljesen ismeretlen; ez nem az ő hibájuk.

Úgy érzem, felelősséggel tartozom az erdésztársadalomnak azzal, hogy mint ennek a kornak még élő tanúja és aktív résztvevője, beszámoljak ennek az időszaknak az egyesületeket érintő történetéről.

Orosz hadifogságból 1947 nyarán hazatérve és a Zalaegerszegi Erdőigazgatóságon újra szolgálatba, az ottani szakszervezet megbízott, hogy vállaljam el társadalmi munkában a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezete (MMSZSZ) megyei titkári tisztségét, amit felváltva látott el a vízügyi szolgálat és az erdészet; akkor éppen az erdészet volt soron. 1948 tavaszán Budapestre helyeztek át és itt bekapcsolód-

tam az OEE újbóli megalakulását előkészítő munkákba, mint az OEE Választmányának tagja, majd részese voltam a mai MTESZ megalapítása körüli feladatoknak, így személyes tapasztalataimból tudom elmondani az egyesületek – így az OEE – újbóli megalakulásának történetét. Riedl Gyula barátom rendkívüli gondossággal és szeretettel kutatta fel és őrizte meg hiánytalanul az OEE akkori jegyzőkönyveit és az OEE, valamint a MEVME tárgyi emlékeit, én külön megőrzöm az MMSZSZ és az MTESZ idevágó dokumentumait, így minden forrás rendelkezésre áll a hiteles kortörténet elmondásához.

1948-ban egyesült a Magyar Kommunista Párt (MKP) és a Szociáldemokrata Párt (SZDP) és megalakult az új párt Magyar Dolgozók Pártja (MDP) néven. Ekkor bejelentették, hogy Magyarországon proletárdiktatúra van. Ebben a rendszerben a párt kezében van a teljes hatalom, a szakszervezetek transzmissziós szerepet töltenek be, feladatuk a párt utasításainak továbbítása a dolgozók széles tömegei felé. Ezen a területen első feladatának tartotta a szakszervezetek teljes körű megszervezését. A szakszervezeteket az iparban iparáganként szervezték, a jobbára értelmi-

ségi rétegeket magukban foglaló szakszervezetek esetében pedig szakmai csoportonként (Közalkalmazottak, Pedagógusok, Mérnökök és Technikusok stb. Szakszervezete). *Lényeges kérdés, hogy a szakszervezetek mindegyikének tagja volt a fizikai dolgozók mellett az ágazatban dolgozó felső- és középfokú értelmiségi réteg is.* Ebbe a rendbe nem illeszkedett be a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad szakszervezete, mert az iparági munkásokat tömörítő szakszervezetektől elkülönült értelmiségi szakszervezet volt, ezért 1948-ban, csendben, meg is szüntették és tagjai az illetékes iparági szakszervezetek tagjai lettek.

A társadalmi egyesületek helyzete a háború után

Közvetlen a háború végén a társadalmi egyesületek működése gyakorlatilag megbénult. Közvetlen a háború után megjelent az egyesületek működésének felülvizsgálatáról szóló 20.165/1945.B.M. rendelet, amelynek alapján minden egyesület, így Egyesületünk részéről is be kellett jelenteni a kívánt adatokat. Egyidejűleg kértük az Egyesület további működésének engedélyezését. Ezt az Egyesület titkárhelyettese, *Holbay Miklós* meg is tet-

Egy különös világ

Az Országos Erdészeti Egyesület Kaposvári Helyi Csoportjának meghívására március 21-én *dr. Csóka György* erdőmérnök tartott előadást a Technika Házában. A Helyi Csoport vezetőségválasztó közgyűlésének, amely kötött, hivatalos esemény, jó kontrasztja és bevezetője volt a könnyed humorral fűszerezett, színvonalas előadás. A nemzetközileg is elismert biológus, több szakkönyv szerzője *Együttműködés és hadakozás a növények és az állatok között* címmel adott ízelítőt egy különös világból, a természet egy egyedi kis részéből, amelynek apró történései, drámái – bár a szemünk előtt zajlanak – mégis ritkán vesszük őket észre.

A jól megszerkesztett előadás hol a természetben zajló folyamatok összefüggéseire rávilágítva, komoly szakmai tartalommal, hol könnyed humorral, hol a zömében a szerző által készített

válogatott természetfotók vetítésével és bemutatásával kötötte le a hallgatóság figyelmét.

Megtudhattuk például, hogy a „mádár is ember”, aki a saját kárán tanul. Vannak fajok, amelyek elsőre megjegyzik, mások, a „nehezebb esetek” többször is megkóstolják a feltűnő színű rosvart, amely már messziről hirdeti: „nem vagyok ehető!”, amíg végre megtanulják a leckét.

A sikeres OEE-rendezvényen a tagtársakon kívül szép számmal voltak jelen erdésztanulók is a barcsi Dráva Völgye Középiszkolából. Szakértőnek és érdeklődőnek is egyaránt kellemes délutánt szerzett az előadás, amelyet az OEE Kaposvári Helyi Csoport éves programjának egyik sikeres rendezvényeként értékelhetünk.

Bálint László
SEFAG Rt. Híradó

te, mert az FM-ben az Egyesület tagjaiból alakult egy Ötös Bizottság, amelyik az Egyesület működésének újraindításával foglalkozott és pontosan ismerte a megjelent rendeleteket. A MEVME erre a BM-rendeletre – tudásunk szerint – választ nem adott, de nem is adhatott az adott körülmények között, mert abban a felbolydult világban, földreform és az erdők államosításának folyamatában a MEVME tagjai el voltak szigetelve egymástól és a legfontosabb információs forrásoktól és egyébként is a helyüket keresték, mint mindenki akkor az országban. Így a MEVME már 1945-ben automatikusan kiesett – a BM-rendelet nyomán a választ adó és a BM által a továbbiakban nyilván tartott – egyesületek sorából; gyakorlatilag már akkor megszűnt.

A hatalomra törő MKP-nak egyáltalán nem volt sürgős és fontos – a reakcióknak tartott – társadalmi egyesületek újjáélesztése, illetve ennek engedélyezése. Hosszadalmas eljárás és megfelelő támogató nyilatkozatok (illetékes minisztérium, illetékes szakszervezet, illetékes állami nagyvállalat) mellett a Belügyminisztérium engedélyezhette egy társadalmi egyesület működését, ami egyes esetekben meg is történt.

A szovjet fennhatóság alá került és akkor népi demokráciáknak nevezett államokban, a Szovjetunió példája nyomán, az volt a tervbe vett modell, hogy létre kell hozni egy nagy társadalmi egyesületet vagy kamarát és annak szakosztályai legyenek az egyes szakmai területek társadalmi szervezetei, főrumai, az egyesületek helyett.

Magyarországon nem ezt történt. Engedélyezték a nagy múltú, régi társadalmi egyesületek működését és szakmánként újak alakulását és létrehozták ezen egyesületek szövetségét, a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (MTESZ) elnevezéssel. Az MTESZ alakuló közgyűlését 1948. VI. 29-én tartotta, amikor a helyzet az alábbi volt:

– a csatlakozott egyesületek száma: 14 9500 fővel
– újonnan megalakult egyesületek száma: 3 2100 fővel
– szervezés alatt álló egyesületek száma: 13 6250 fővel

Elnök: *Komondy Zoltán* műegyetemi tanár,

Ügyvezető társelnök: *Zentai Béla*, a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezetének főtítkára.

Csak évek múlva tudtam meg a döntés valós történetét, amit Zentai Béla mondott el nekem egy négy szemközti

beszélgetés során. Zentai nagy tudású, kitűnő szervezőképességű, a hagyományok iránt is érzékkel bíró gépészmérnök volt, akivel zalai mérnök-szakszervezeti titkár koromban ismerkedtem meg. A következőket mondta el nekem: „Amikor napirendre került a műszaki értelmiség társadalmi egyesületeinek ügye, hivatott Rákosi elvtárs és arról tájékoztatott, hogy létrehoznak egy nagy társadalmi egyesületet, amelynek szakmai szakosztályai lesznek; a mérnök-szakszervezet tagjai lépjenek be az illetékes ágazati szakszervezetekbe és egyidejűleg az újonnan létrehozandó társadalmi szervezet illetékes szakosztályai-ba és ott fejték ki az illető szakma fejlesztésére vonatkozó elgondolásaikat. Amikor szót kaptam, azt mondtam, ezeknek az egyesületeknek némelyike közel száz éves múltú visszatekintő, tradíciókkal rendelkező társadalmi egyesület, tagságuk ragaszkodik hozzánk és a régi egyesületükben szívesen dolgoznak céljainkért, szükséges mértékben ellenőrizni is tudjuk tevékenységüket. Ha ezeket az egyesületeket megszüntetjük, ez a több ezer műszaki értelmiségi az új egyesület szakosztályait idegennek fogja tartani, nem fog belépni, elvesztjük őket. Rákosi egy rövid ideig gondolkozott, majd azt mondta, valószínűleg igaza van. Így maradt meg önálló egyesületként az a 14 tradicionális egyesület, mint a Bányászati és Kohászati Egyesület, vagy a te egyesületed is, az Országos Erdészeti Egyesület is.”

Az MTESZ-be tömörült egyesületeknek tagjai voltak természetesen – a szakszervezeteknél elmondottakhoz hasonlóan – mind a mérnökök, mind a technikusok, tehát a felsőfokú, középfokú és alsófokú végzettségű szakemberek. A háború elsöpörte a népi demokráciákban a feudális jellegű társadalmi rendszer maradványait; megszűnt az ok a társadalmi lépcsők szerinti egyesületek szervezésére.

Kiállítás

Ábrahámhegy-Salföld: a Balaton-felvidéki Nemzeti Park egyik fontos kapuja címen műkedvelő és hivatásos fényképeszek fotókiállítása nyílt Ábrahámhegyen.

A kiállítás előzménye: dr. Ghimessy László erdőmérnök I. és II. Ábrahámhegyi Fénykép-Térkép kiállítása (1998. és 2000.), melynek anyagát további, Ábrahámhegyet, a környéket és a Balaton-felvidéket szerető, műkedvelő és hivatásos fotósok műveinek bemutatásával tesszük szélesebb körűvé.

Az OEE és a MEVME sorsa a háború után

Az elmondottak tulajdonképpen már választ adnak a felvetett kérdésekre, miért alakult a történetek szerint az egyesületek sorsa. Mégis érdemes áttekinteni a részletes jegyzőkönyveket, hogy megismerjük azok akkori *gondolkodásmódját*, akik az OEE újbóli működését – minden politikai nehézség ellenére – sikerrel véghez vitték. Ők nem ismerték azokat a világméretű politikai erőket és azok cselekvési sorrendjét – amelyeket mi már ismerünk –, amelyek az egyes országok sorsát, társadalmi berendezkedést megszabták; a saját szakmai lelkiismeretük szerint cselekedtek.

Idősorrendben tekintsük át az OEE vezetésének jegyzőkönyveit és vegyük ki belőlük azokat a részeket, amelyek az Egyesület újraindítására vonatkoznak.

Az első ilyen tárgyú jegyzőkönyv az OEE Igazgatóválasztmányának 1948. évi február hó 10-i üléséről készült és azon *Teleki József* alelnök elnökölt; a megjelentek között megtaláljuk a háború előtti és alatti államerdészet és magánerdők több ismert vezetőjét. A jegyzőkönyv *dr. Mibályi Zoltán* titkár előadásában a következőket mondja:

„A Belügyminiszter Úr éppen január végén közölte a Földművelésügyi miniszter úrral, hogy az Egyesületet – mivel demokratikus szellemben való újjászervezésére intézkedést nem tett és közgyűlést sem tartott – feloszlítani kívánja, de előbb a szakminiszter véleményét ismerni óhajtja. Az ügy rendkívüli sürgősségére tekintettel a titkár célszerűnek látta, hogy az Egyesület múltjáról, jelenlegi helyzetéről és jövőre vonatkozó terveiről egy rövid ‘Tájékoztató’-t állítson össze és azt – erkölcsi támogatás elnyerése céljából – két választmányi tag aláírta felterjesztés kíséretében a Földművelésügyi Miniszter Úrhoz eljuttassa. Ezt a tájékoztatót másolatban megküldötte a Közalkalmazottak Szak-

Emlékoszlop a jubileumra

A monori erdészet alakulásának huszonöt éves jubileuma alkalmából felavatták *Bognár István* erdész faragó faragta díszes emlékoszlopot. Az eltelt évtizedekről *Szőr Levente* erdész-tigazgató beszélt a megjelenteknek, mely alkalom egyben a NEFAG Rt. kihelyezett igazgatósági ülése is volt.

szervezete Erdészeti Főcsoportjának és a Magyar állami Erdőgazdasági Üzemek Központi Igazgatóságának is, ugyan csak támogatást kérő kísérő levéllel.”

Az *igazgatóválasztmány* a teljes terjedelmében felolvasott „Tájékoztató”-ban foglaltakat egyhangú helyesléssel magáévá teszi, csupán kisebb stílári módosítás javasol arra az esetre, ha az emlékirat az „Erdőgazdaság”-ban is megjelenne.

A *titkár*: jelenti, hogy az FM illetékes főosztálya legmesszebbmenő támogatásáról biztosította az Egyesületet, és fenntartását okvetlenül szükségesnek jelezte a szakszervezet és Mállerd Központi Igazgatósága is. A következő lépésnek tehát a közgyűlés összehívásának és a tisztújításnak kell lennie.

Eddig a jegyzőkönyvből vett idézet. Az igazgatóválasztmány a továbbiakban az új elnök és alelnökök személyére vonatkozó javaslatokról, a tagdíjról, az Egyesület vagyonának helyzetéről tárgyalt.

A következő dokumentum a „Tájékoztató az Országos Erdészeti Egyesületről”. Ezt most nem ismertetem, de érdemes lenne közölni az Erdészeti Lapokban. Az alábbi bekezdés azonban témánkba vág:

„Az Egyesületnek az 1918-tól 1944-ig tartó korszakát – a valóságos helyzet nem ismerése folytán – néha 'feudális'-nak nevezik, holott az 1943. évi nyilvántartás szerint 1403 tagja foglalkozás szerint a következőképpen oszlott meg:

926 erdőmérnök

107 erdőbirtokos (magánszemély)

118 erdészeti üzemi tiszt, erdész 213 erdőbirtokossági társulat, favállalkozó 39 egyéb

Jegyzőkönyv az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának 1948. évi március 13-án tartott üléséről

Mibályi Zoltán titkár részletesen beszámol a legutóbbi választmányi ülés határozatai alapján végzett közgyűlés-előkészítő munkáról. Örömmel jelenti, hogy *Sébor János* levélben közölte az Egyesülettel, hogy elvállalja az elnöki tisztségre vonatkozó jelölést. A Földművelésügyi Miniszter Úr részletesen megindokolt átiratban kérte a Belügyminiszter Úrtól az Egyesület további működésének engedélyezését; kérelmét a Mállerd Központi Igazgatóságának, a Műegyetem erdőmérnöki osztályának, a Közalkalmazottak Szabad Szakszervezete Erdészeti Főcsoportjának az Egyesület fennmaradását javasoló felterjesztéseivel támasztotta alá. A Szakszervezet határozott állásfoglalása országos közgyűlésének egyhangú határozata és ezért különösen figyelemre méltó.

Bejelenti a titkár, hogy még személyesen is eljár a Belügyminisztériumban, mert a közgyűlésen legalább már az engedély megadásának ígéretét szeretné bejelenteni.

Onczay László kifejti, hogy nézete szerint az igazgatóválasztmány és a számvizsgáló-bizottság tagsági helyeit olyan egyesületi tagokkal kellene betölteni, akik még nem viseltek semmiféle tisztséget. A régi választmány és számvizsgáló bizottság tagjainak önkéntes felfrissítése esetleg kifogásolt múlttal való szakítás határozott jele lenne, megszüntetné a netán fennálló bizalmatlanságot és éppen ezért jelentősen megkönnyítené az Egyesület újjászervezését.

Az *igazgatóválasztmány* *Onczay László* indítványát egyhangúan magáévá teszi.

Teleki József alelnök a régi választmány utolsó ülésén meleg szavakkal emlékezik meg az Egyesületnek magyar erdőgazdaság fejlesztése érdekében végzett önzetlen, eredményes munkájáról;

Pásztory Ödön megindultan búcsúzik el a régi választmányi tagok nevében az Egyesületben betöltött munkakörük-től.

Jegyzőkönyv az Országos Erdészeti Egyesület 1948. évi március 20-án tartott rendkívüli Közgyűléséről

A Közgyűlés beszámolót hallgatott meg *titkár, dr. Mibályi Zoltán* előadásában az Egyesület anyagi helyzetéről, megemlékezett az időközben elhunyt tagtársakról, mindenekelőtt az Egyesület utolsó elnökéről, *Waldbott Kelemenről*, akit az ostrom alatt aknaszilánk ölt meg, majd választ adott azokra a kérdésekre, amelyek felvetődhetnek az Egyesület újraindulása során, nevezetesen, hogy a szakszervezetek kiépítése és az erdő legnagyobb részének állami tulajdonba vétele után egyáltalán mi célja lehet az Egyesületünknek? Hasonló kérdésre adtak feleletet az illetékes hatóságok, amikor műszaki vonalon az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, a mezőgazdaság területén pedig a Szőlősgazdák és Gyümölcsfatermelők Országos Egyesülete, az Országos Magyar Kertészeti Egyesület és még jónéhány szakterület fenntartását határozták el. Ezek ma is működnek, mindnek külön folyóirata is van. Ez kétségtelen annak a jele, hogy szükség van rájuk.

A feleletet részletesen is megadtuk, most rövid összefoglalásban megismételjük. Az erdőgazdaság hivatásrendi képviselőjét – mégpedig személyi, gazdasági és politikai vonalon egyaránt – a Közalkalmazottak Országos Szabad Szakszerveze-

te Erdészeti Főcsoportja vette át. Egyesületünk csak mint ennek az intézménynek a hasznos kiegészítője, önzetlen segítő-társa kíván működni, mégpedig kizárólag mint a *szakművelődést elmélyítő és terjesztő demokratikus munkaközösség*.

A részletes titkári jelentést a Közgyűlés elfogadta, majd következett az új elnökség megválasztása, melynek során Közfelkiáltással, egyhangúan elnökké *Sébor János* egyetemi tanárt, alelnökkül *Lády Géza* főerdőtanácsost választották meg.

A tárgysorozat utolsó pontja a beérkezett indítványok ismertetése volt.

Titkár: Írásban két indítvány érkezett be, az egyiket *Kutasy Viktor* tagtársunk küldte be, ennek szövege a következő:

„Az Országos Erdészeti Egyesület megindult demokratikus újjászervezését lényegesen elősegítené, ha tagjai között minél nagyobb számban foglalnának helyet az erdészeti üzemi tisztek és erdészek is.

Mivel a rendkívüli közgyűlésen megválasztott ideiglenes vezetőség legfőbb feladata az újjászervezés minél gyorsabb és sikeresebb megvalósítása, ennek érdekében sürgősen meg kell indítani a tagtöbbséget is, javasolom:

hatalmazza fel a rendkívüli közgyűlést a most megválasztott igazgatóválasztmányt, hogy az erdészeti üzemi tisztek és erdészek tagokul való megnyerése céljából e két kar képviselőivel is kiegészíthesse utólag önmagát, kik a kartársaik teljes bizalmát bírván, a beszerzés munkájában hasznos szolgálatokat tehetnek és ezzel az Egyesületnek kívánt szélesebb alapokra fektetését elősegíthetik.”

(*Titkár* folytatólagosan) Tisztelt közgyűlés! Véleményem szerint a rendkívüli helyzetben, amikor legfőbb törekvésünk, hogy Egyesületünk demokratikus szervezését minél tökéletesebb módon oldjuk meg, nem ragaszkodhatunk szigorúan az alapszabályokhoz az igazgatóválasztmány tagjainak a megválasztása során sem, ezért tisztelettel indítványozom *Kutasy* kartársam javaslatának elfogadását. (Helyeslés!)

Elnök: Határozatként kimondom, hogy *Kutasy Viktor* indítványát a közgyűlés magáévá tette.

Titkár: A második indítványt a Közalkalmazottak Országos Szabad Szakszervezetének Erdészeti Főcsoportja tette, ennek szövege a következő:

„1. Szakszervezeti Főcsoportunk illetékes helyeken mindent megtett, hogy az Országos Erdészeti Egyesület további működését lehetővé tegye, viszont már akkor kötelezettséget vállalt, hogy az Egyesület keretein belül annak demokra-

tikus újjáépítésénél szerepet fog vállalni. Ezért elsősorban szükséges, hogy az Országos Erdészeti Egyesület tagjai közé minden erdőszettel foglalkozó egyén bejuthasson társadalmi és képzettségi különbség nélkül.

2. Az Egyesület választmányában minden szak kellő mértékben képviselve legyen.

3. Szakszervezeti Főcsoportunk, illetve csoportjaink, mint egyetlen érdekvédelmi szervünk, legalább 4 állandó küldött által legyen képviselve az Egyesület választmányában.

4. A tagsági díjat a tagok fizetéséhez mért progresszív kulccsal kell megállapítani.

5. Reméljük, hogy az Egyesület szaklapja rövid időn belül megindul. Szükségesnek látjuk, hogy amíg a tagok igényeihez mérten kétféle nivójú szaklap nem jelenik meg, az egységes szaklapban a tagok különböző foglalkozási fokozatokhoz való tagozódása szerint megfelelő nivójú és érdekkörű cikkek jelenjenek meg.

6. Az Egyesület új vezetősége fejtsen ki széles körű propagandát taggyűjtés érdekében, ne csak az államerdészeti alkalmazottak körében, hanem a jelen időkig teljesen beszervezetlen erdőbirtokossági társulatok, mint jogi személyek, valamint ezek alkalmazottai között is.”

(A titkár folytatólagosan) Az indítvány 1. pontját már az alapszabályok 3. paragrafusa is teljesíti, a többi olyan pontokat tartalmaz, amelyeknek teljes mértékben és örömmel teszünk eleget. Javasolom, hogy a közgyűlés a Szakszervezet indítványát teljes egészében tegye magáévá. (Helyeslés.)

A közgyűlés *Csiszár Imre, Iványi Ferenc, Jabláczy Sándor és Ajtai Sándor* dr. hozzászólása után a Szakszervezet indítványát egyhangúlag elfogadta.

Végül egy rövid statisztika azokról, akik 1948-ban felvételüket kérték az OEE-be:

	VII. 14.	X. 13.	XI. 10.
erdőmérnök	16	9	4
erdészeti üzemi tiszt	15	16	6
erdész, vadász, vadőr	116	102	84
erdőkerülő tisztviselő	13	–	5
egyéb (jogász)	8	2	3
	–	1	1

A felvétel az Igazgató Választmány felvételi határozatával történt; a belépési nyilatkozatot sajátkezű aláírással, két ajánló személy aláírásával kellett benyújtani.

Végére érve a háború után a társadalmi egyesületekkel törtéteknek, a követ-

zőkben válaszolhatunk Schweighardt Ottó kérdésére.

A két világháború közötti, feudális jellegű társadalomban az erdőszeti altisztek jogosan érezhették sérelmesnek, hogy a társadalom uralkodó körei nem ismerték el megfelelően az erdőszet terén végzett szakszerű és lelkiismeretes munkájukat; ez vezetett önálló szervezetük, a MEVME megalapítására. Ebben támogatta az OEE is, amint ezt cikkében Schweighardt is megemlíti. Ezt a társadalmi rendszert a háború és annak következményei felszámolták és a kialakuló új társadalmi rendszer megszüntette a társadalmi különbségeket és azokat az okokat, melyek a MEVME létrehozását indokolták. *Tebát a történelem szolgáltatott politikai és erkölcsi elégtételt a MEVME és tagjainak*; az új társadalmi rendszer nem is engedélyezett olyan szervezeteket (szakszervezet, egyesület), amelyek képzettség vagy más ismérvek alapján kizárnának meghatározott rétegeket. Az Országos Erdészeti Egyesület szélesre tárta kapuit minden erdőszet előtt és ma már fél évszázada dolgoznak együtt erdőmérnökök és techni-

kusok egyetértésben az erdőszet fejlesztésén.

Kritikus időszakban, az ötvenes-hatvanas években, az erdőigazgatók nagyjából fele erdőszettechnikus volt, mert egyes pártszervek elismerték politikai megbízhatóságukat és ekkor nagy szolgálatot tettek a magyar erdőszetnek, mert – szemben a más területen általános munkásigazgatókkal – szakmailag képzettek voltak, akik szakmailag, jól vezették az erdőgazdaságukat és vezetői voltak az OEE helyi szervezetének is. Csak példaképpen soroljunk fel közülük néhányat: *Bedő Tibor, Fila József, Kasza Ferenc, Mibályka Gyula, Schneider Jenő, Végvári Jenő* stb. De nem feledkezhetünk el az OEE első erdőszettechnikus alelnökéről, *Kocsárdi Károlyról* – aki követte az alelnöki posztot a már említett gróf Teleki József erdőmérnököt, az Egyesület újjászervezése előtti utolsó alelnökét – aki elévülhetetlen érdemeket szerzett abban, hogy kollégái megtalálják helyüket az Egyesületben. Ez is hozzátartozik a történelmi elégtételhez és a történehez.

Madas András

A klíma a viták középpontjában

A klíma jövőbeli alakulásának megítélésében két eltérő nézet kapott lábra. Egyesek klímakatasztrófát említenek, aminek az emberi tevékenység a kiváltó oka. A másik tábor hívei kételkedéssel fogadják ezt a megítélést. Az ellentétek feloldását a klímakutatás javításában látják, nevezetesen a következő feladatok megoldását tartják fontosnak: 1. Információbázis növelése, 2. Klímamodell javítása, 3. Az óceáni légkörzés modellezésének javítása, 4. A klímaértékelésbe kell vonni a bioszféra olyan tényezőinek alakulását is, mint a talaj a maga fizikai és biológiai adottságaival.

(AFZ, 2002. 8. sz. 386–389. o.)

Ref. **dr. Szodfridt István**

*

Határokon átnyúló természetvédelem

A természeti értékeket tartalmazó területek térbeli kiterjedése ritkán követi a politikai határokat. Ez van a Duna-deltában is, Európa vizes élőhelyeinek leggazdagabb előfordulási helyén. Az érintett három ország képviselői (Románia, Moldávia, Ukrajna) ezért megállapodtak, hogy a növény- és állatfajokban rendkívül gazdag területet közösen vé-

dik és működtetik. Az erre vonatkozó szerződést 2000. június 5-én írták alá Budapesten. Nos, jószomszédi viszonyokat ilyen módon is lehet ápolni, erre példa ez az egyezség. A Fertő-tó környékén is ez a gyakorlat, nem kell szegyenkeznünk, bár másutt is van még lehetőségünk ennek megvalósítására.

(Strategy Bulletin, 2000. 21. sz.)

Ref. **dr. Szodfridt István**

Átadták

rendeltetésének hivatalosan is a Tepkekilátót. A Kelet-Cserhát egyik legmagasabb pontján álló turistalétesítmény Mátaszőlős, Alsó- és Felsőtold hármashatára közelében áll. A 22,65 méter magas acélszerkezet egykor kőolajfűró torony volt, s az 1960-as évek közepén került Nógrádba. Az Ipoly Erdő Rt. a cég közjóléti szerepét szem előtt tartva már korábban felújította a kilátót, hogy a kirándulók érdekeit szolgálhassa.

(Nógrádi Hírlap)

Keresem megvételre:

1. Erdészeti növénykörtan
2. Majer Antal: Magyarország erdőtársulásai

Tel.: 06-75/315-685

18 óra után
Haag János